

ביאור בדרכ אפשר

את כל השנים ביהו, וגם למה הקדמים את המספר המועט
היחידה למספר המרובה, העשרה והמאות דלא כמו במספר
שניהם חי אברם, המופיע בתורה להיפך מאת שנה ושבעים שנה.
וחמש שנים,⁹ וכן ביצחק, שוג במספר שנות חייו נאמר מאת
שנה ישמעונים,¹⁰ וכן ביצחק, שוג במספר שנות חייו נאמר מאת
שנה ישמעונים,¹⁰ וכן ביצחק, שוג במספר שנות חייו נאמר מאת
המרובה של המאות והעשרות
למספר המועט¹¹ של היהודים?
(ב) וזהו יעקב
הו אאותיות יוד עקב¹²
המשמעות הפנימית של הדברים היא
סוייד קאי מכונה על הנשמה
כפי שהיה לא מעלה, לפני רידת
לעולם הזה להתבלש בגוף גשמי
בבחינת טהורה היא¹³, כפי
שאמורים בנוסח ברכת אלקי נשמה
ברבות השחר אלקי, נשמה שנתה כי
טהורה היא דהינו בעולם
האצליות¹⁴, כאשר נשמה נמצאת
עדין במקור והשורש העליון של
באלוקות הוא עלם האצליות, העלים
הנעלם בירור בין ארבעת העולמות
הרוחניות הבלתי-בריאה
יצירה העשויה שנומדים בהקשר נסח
ברכה זו "אתה בראתה" – נגיד עולם
הבריאה, "אתה יצרת" – נגיד עולם
היצירה, ו"אתה נפתחה ב" – נגיד
עולם העשויה שעוננו של עולם
הatzilot בפרטות הוא ספרית
התקמה, וארכבים ומאת שנה,
והעלינה בירור וביה יש גilio/alikot
70

ביאור בדרכ אפשר

נאמר בפסקוק הפותח את פרשת השבוע:
ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה, ויהי ימי יעקב
שניהם שבע שנים וארבעים ומאת שנה.¹ וארכיך להבין. וארכיך להבין
לשם מה הווצרך הכתוב לפירוש ספר הימים שניים שני יעקב
בארץ מצרים, והלא כבר נאמר בברך פגעי פרעה כי יעקב בן שלושים
נאמר לבנייה בפרשנה וגש
שבעמדו לפניו פרעה כי
יעקב בן שלושים ומאת
שנה,² וככון שבל שנות חייו
חיו קמ"ז, הרי מעצמו מלאי
ובן שחי בארץ מצרים י"ז
שנה³ שהוא מאה וארבעים ושבע
חחות מה ושלושים מה שבע עשרה?
וארבעים ומאת שנה.⁴ וארכיך להבין, לשם מה
וגם ארכיך להבין כלות
הענין הוכח הכללי בברך שכתב
בארץ מצרים, והלא כבר נאמר לבנייה
מבידיל את הימים שני יעקב
בארץ מצרים מכל שאר שבעמדו לפניו פרעה כי יעקב בן שלושים
שנות חייו⁴, ומהנה את השנים
הלו בפניהם שמות שנות חייו קמ"ז,
הרי מעצמו מבן שנים
אליו היה מבהיר שנות חייו⁵,
ולא כרך להבין כלות הענין שהכתב מבדיל
את הימים שני יעקב בארץ מצרים מכל שאר
שנות חייו⁴, שמות מהן שנות אליו היה מבהיר
ארכינו, בחירות האבות⁶, הינו
şafield בין האבות עצם יש לעקב
אבינו מעלה מירוחה היה מבהיר
שנות חייו השונות ביתו
בחירות האבות⁶, היה מבהיר שנות חייו י"ז שנה
שלו י"ז שנה שاجر בארץ
מצרים, הנקרה במרוח ערתו
הצמח צדק' א' את זקנו אדרמור הרזקן⁸. גם צרך
הארץ⁷ (כפי ששאל ה'אמחה
לhabin⁴ מה שכתב במנין שנות חייו יעקב, שבע
שנים וארבעים ומאת שנה,¹⁷ כמה הבדיל מסקפ
גם ארכיך להבין⁴ מה שכתב
המעט דשבע שנים ממספר המרובה דארבעים
במנין שנות חיי יעקב, שבע
שנה, וגם למה הקדמים את המספר המועט לפירוש המרובה
שניהם וארבעים ומאת שנה.²⁰ מה הבדיל הפסקוק מספר
המעט דשבע שנים ממספר
המרובה דארבעים ומאת
שנה, תוך הבדלה של המספר שבע
דוחוק ולא אמר שבע
וארכבים ומאת שנה והי قول

(1) ריש פרשנתנו. (2) ויגש מז, ט. (3) ראה גם רד"ה ויהי יעקב תרכ"ח (סה"מ תרכ"ח ע' נ). (5) ע"פ פ"י בעה"ט. (6) שעה"פ תולדות כז, כה. וראה ג"כ ב"ר פע"ז, א. זה"א קיט, ב. קمز, ב. (7) מקץ מב, ט. שם, יב. וראה קה"ד פ"א, ד. (8) אגרות-קדושים אדרמור מהוריינ"ץ ח"ה ע' שעג (נעתק ב"היום יום" ייח טבת). וראה לקו"ש ח"י ע' 160 ואילך. (9) חי שרה כה, ז. (10) וישלח לה, כה. (11) ראה גם אואה"ח כאן – הובא באואה"ת ריש פרשנתנו (שנב, ב). רד"ה ויהי יעקב תרונ"ב (סה"מ תרונ"ב ע' יג). (12) פרודש שער ג (שער ערכי הcientomists) בערכו. עץ חיים שער ג (שער סדר האצליות) פ"ב. תור"א ויצא כא, א. וישב כז, ב. כת, א. (13) ברכת אלקי נשמה. (14) ראה לקו"ת פ' ראה כז, א. ובכ"מ.

וַיְחִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרָיִם שְׁבַע עֶשֶׂר שָׁנָה

בַּיּוֹרָד בְּדֶרֶךְ אָפֵשָׁר

רוממות להמשכת וירידת השפע מלמעלה למטה וגם האות וא"ז שראשה כמו 46
 י"ד והמשכה בקוו אורך ורומות על כף שתחילה יש צמצום ואחריך ישנה 47
 התפשטות והמשכה גם ה"א האחרונה, כמו הרושונה, רומות להתפשטות 48
 ו גם ירידת זו מ懿ילות לביראה, ומבריאה ליצירה ויצירה לעשה ה"א 49
על-ידי ספירת המלכות 50
שבכל עולם שהוא המעלימה 51
 ומסתרה את האור שבספרות 52
 שמעליה (בכל עולם לפי עניין), 53
 ומoridaה אותו בפועל על כל 54
 שזהו ספירת המלכות עניין 55
 עקב', כמו העקב שברגל שהוא 56
 הסוף והתחיה של גוף האדם ועד 57
ליירידה בבחינת יעקב' מפרש, 58
 הסוף והתחיה של ארבעת העולםות 59
דבינו בעולם הזה הגשמי 60
 שאין פרתון למשה הימנג. 61
 ועל זה נאמר בפסוק זה ויחי 62
יעקב, הינו שירידת הנשמה 63
מבחןתו י"ד שהוא בבחינה בגובה 64
 גונלית ביותר לבחינת יעקב' שהוא 65
 בבחינה תחתונה ביותר (עניין שנמצא 66
 בשם יעקב' שהוא אותיות י"ד עקב, 67
אםמו היא בקד שעיל-ידי-זה 68
 על ידי היירידה הגוליה הוא יברה 69
ענן "זיה", **הינו שדורא** 70
על-ידי ירידת למתה, באה 71
בגשמה ?מדרגות "זיה" 72
 שהוא מדריגת בגבהה של מה ש旃מה 73
 לא הייתה מגיעה אליה ללא היירידה, אך 74
 שב讚ים היירידה היא "צורך אליה". 75
ואיריך להבן, איך אפשר איך 76
יתיכן שעיל-ידי ירידת למתה 77
דורא והיה אצל הגשמה ענן 78
"זיה" (על-דרך קושית 79
הצמ"ח צדקה' בפ"ל איך יתכן 80
 שמחור שנתו של יעקב הוי דורא 81
 במצוות), **דלקורה, הרי** 82
אדראה, בפשותו, הדברים הפוכים שדורא 83
זהו שגילוי אלוקות הרא אםicity ענן ה'קית, כמו 84
שבתוב' בדרבי אליו הנביא שנאמרו בלשון שבועה כי ה'זיה' גו' 85
אשר עמדתי לפניו, דקאי שהכוונה היא על הנשמה בהיותה 86
למעלה, קודם ירידת למתה בעומדה לפני; והפסוק מודיע 87
 ואומר "חי ה'", להורות ש"לפני ה'" הוא החים האמיטיים, ולמן מתחזקת 88
 השאלה מודיע הנשמה זוכה להתעלות גדולה ביותר דורא על ידי היירידה 89
 לעולם הזה התהtron ביוורו הרוחן ביוורו מקור החים האמיטיים? 90

בַּיּוֹרָד בְּדֶרֶךְ אָפֵשָׁר

(יוטר מאשר בכל שאר הספריות) **אות י"ד של שם ה'זיה'** שברביעי 1
 אוותיתנו נרמזו כל עשר הספריות והיו"ד שהוא בבחינת נקודה בלבד מרומה 2
 לחכמו יתרבו שהיא בבחינת העולם והסתור קודם שבאה לבחינת התפשטות 3
 וגליו ההשגה והבנה (תניא, אגדת התשובה, פרק ד). **ועקב, שהוא סוף** 4
הרגל, הינו הנקודה התוחנה ביתר 5
ברgel עצמה, מורה על ירידת 6
הנשמה ממקורו ורשאה הנעה 7
של שם ה'זיה'. **ועקב, שהוא סוף הרגל, מורה על** 8
בעולם האצליות עד לפדריגה 9
הירידת הנשמה עד לפדריגה סינמר תפתקונה, 10
הירידת תפתקונה, בחינת עקב, 11
והינו שתחילה היא ירידת הנשמה 12
בעולם האצליות גופא מספירת הנשמה לספירת 13
גופא עצמו מספירת הנשמה 14
המלכות, שנקרה עקב', ואחריך היא 15
הירידה לעולמות בראשיה-יצירה-עשיה, שזהו 16
העלונה ביתר עד לשפירת 17
ענן בראתה "יצרתה" וונפהה, שהם בגדר 18
הפלכות, שהוא הספריה האחרונה 19
והתחונה ביתר שנקרה 20
יעקב', ואחריך אחר הירידה 21
הראשונית עצמו היא קירידה 22
האצליות מעולם האצליות לעולמות 23
והתפשטות הנשמה בעולם 24
הירידה בעולם הנשמה וחבלה עולם, שזהו 25
לעיל, שזהו ענן בראתה "בראתה" 26
"יצרתה" וונפהה, שהם 27
בוגר ג' האותיות הבאות אחר 28
הימנג. ועל זה נאמר ויחי יעקב, הינו שירידת 29
הנשמה מהבחינת י"ד לבחינת יעקב (יעקב) היא 30
האות י', בחינת הירידה שכנה עולם 31
בדרי שעל-ידי-זה ייה ענן זיה', הינו 32
בכלו הוא ענן התחנות של 33
העולם והנבראים מלאוקות, פידוע 34
לפדריגת זיה'. ואיריך להבן, איך אפשר 35
שכללות ענן החשטלשות 36
שעל-ידי ירידת למתה למתה ה'צמ"ח צדקה' הפ"ל, 37
וככלות ענן החשטלשות 38
זיה' (על-דרך קושית ה'צמ"ח צדקה' הפ"ל), 39
 של האורות האלוקים היורדים 40
 ומשתללים זה מזה בסדר והדרגה 41
 (כמו שלשלת שהטבעות שלה אהווות 42
 והוא על-ידי ד' אותיות 43
שם ה'זיה', שעניינו הוא עצום 44
והתפשטות הנשמה 45

(15) פרדס שם. (16) ראה לקו"ת בשלח א, א. ובכ"מ. (17) מלכים-א יז, א. וראה סה"מ ה'ש"ת ע' 13. ובכ"מ.

ביאור בדרך אפשר

ולבושים אלו נקראים "ימים", בהם השתמש הנשמה בעלייתה לגן עדן ⁴³
ליהנות מזוי השכינה לאחר סיום עבורתה בגוף החיה האדם בעולם הזה, ועל ⁴⁴
כך נאמר בזוהר על הכתוב "ואברות זון בא בימים" שאברהם אבינו ⁴⁵
"החלבש" בלבושים הרוחניים שלו (הנקראים "ימים") בשלימותו, הינו ⁴⁶
שהחלבש בכל הלבושים שננתנו ⁴⁷
לנשותו ביליה החסיר אפילו לבוש ⁴⁸
אחד, ובמו שטמך רבנו חזקון ⁴⁹
בְּאֶגְرָת הַקָּדֵשׁ ⁵⁰ שענן ⁵¹
הכלה וצורך לבושים אלו ⁵² מבואר בזהר, כי אין אפשר ⁵³
לשום נברא להציג שום ⁵⁴
פְּשָׁגָה בְּפּוֹרָא, שהרי המורה ⁵⁵
הਪער בין הכרוא לא מגול והנברא ⁵⁶
המגולב הוא לא שום יחס והשואה ⁵⁷
ונם אחריו אשר הארץ היא ⁵⁸
מאورو יתפרק כו' והוא ומצם ⁵⁹
את אורו למטה, עדין לא ייכלה ⁶⁰
הപפש או הרוח למסבל לסובל ⁶¹
ולקלוט את הארץ כי טוב כו', ⁶²
הארו האלקי שבצעם מהותו געל ⁶³
מנבראים אם לא שטמבחן ⁶⁴
אור זה עצמו תשפטלשל ⁶⁵
ותממשך תרד והתגלת ממנה איזו ⁶⁶
הארה כו' מועטה ומוגזמת עד ⁶⁷
шибרא מפנה לבוש אחד ⁶⁸
נברא מעין מרות אור זה, ⁶⁹
הינו "לבוש" שיש בו מעין הכוונות ⁷⁰
הארו עצמו שדרפו באמצעותיו ⁷¹
לבוש תובל הנשמה ל Kunot מאיין ⁷²
אור זה, ממש הרואה ⁷³
בשם משך הרוך עששית וכוכית ⁷⁴
זקה ומוצאות, שלא היה לבושה להציג שום ⁷⁵
השם הוא גדול וחוזק מכדי שעין ⁷⁶
האדם תוכל לקלות אותו אבל הוכחת ⁷⁷
מהויה אמצעי ("לבוש") שדרכו נתין ⁷⁸
ליינות המאור.

ולפי זה נמצא שפל ענן ⁷⁹

התורה ומוצאות איןנו ענן ⁸⁰

יעקורי ותלית ומטרה בפני עצמה ⁸¹

ג) **וַיַּוְקִן בְּהַקְדִּים**¹⁸ **הַבָּאוּר עַל-פִּי חֲסִידָה בְּמַאֲמָר הַמְּשֻׁנָּה**¹⁹
י'פה עדיפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה ²
מִבְּחִי הַעוֹלָם הַבָּא, והינו שאף-על-פי שנאמר (ב'המשך ³
משנה זו גופא עצמה) י'פה שעה אחת של קורת רוח בעולם ⁴
הבא מ'כל ח'י העולם הזה, ⁵
ואם כן יש לעולם הבא עדיפות ברורה ⁶

ג) **וַיַּוְקִן בְּהַקְדִּים**¹⁸ **הַבָּאוּר בְּמַאֲמָר הַמְּשֻׁנָּה**¹⁹
על העולם הזה מ'כל-מקומות י'פה ⁷
שׂעה אחת בתשובה ומעשים ⁸
טובים בעולם הזה מ'כל ח'י העולם הבא, והינו ⁹
ועודיפות (לא רק מ'כל ח'י ¹⁰
העולם הזה סתם שאין חים של קורת רוח בעולם הבא מ'כל ¹¹
חשובה ומעשים טובים), אלא רק מ'כל ח'י ¹²
משעה אחת בלבד קורת ¹³
בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה (לא רק ¹⁴
רוח בעולם הבא, אלא רק משעה אחת של ¹⁵
קורת רוח טובי ומעשים טובים ¹⁶ מ'כל ח'י
בעולם הזה עדיפה גם) מ'כל ח'י ¹⁷
העולם הבא.

ואזrix ל'היבין ¹⁸ והוא טעם הדבר, ¹⁹ **הַעֲבֹדָה דְתֹרֶה וּמְצֹות** (**תְּשׁוּבָה וּמְעֻשִׂים**
ה'לא ידרע ש'כלויות העבודה ²⁰ **הַעֲבֹדָה** ²¹ טוביים) הוא כדי לעשות לבושים לנשמה שעיל-
דתוֹרָה וממצאות (הנקראת בשםונה ²² **יְדִיָּה** תובל ל'קנות מזוי השכינה בגן עדן,
כאן תשובה ומעשים טובים ²³ ואברהם זkan ²⁴ **כְּרָא אִתָּא בְּזֹהָר** בפרישת הפטוב ²⁵ ואברהם זkan ²⁶
ב'א ב'ימים [זkan ב'זוד כתיב ²⁷ ו'המלך דוד זkan ב'א ²⁸ **לְנֶשֶׁמָה שְׁעַל-יְדִיָּה** תובל
ב'ימים, ש'ב'המשך לזו נאמרא ו'יקרבי ימי דוד ²⁹ ל'קנות קניין השכינה ב'גן ³⁰
עדן, **כְּרָא אִתָּא כְּמוֹ שְׁבָתוֹב בְּהַפְּטָרָה**, על-דרך מה
ש'ב'תוֹב בְּפְרָשָׁה ³¹ ואברהם זkan ב'ד'ר ³² **בְּפְרָשָׁה** ³³ ואברהם זkan ב'ד'ר ³⁴
ב'אנון יומין עילאיין כו', שהם הלבושים דתורה ³⁵ **בְּפְרָשָׁה** ³⁶ ואברהם זkan ב'ד'ר ³⁷
ב'מ'ב' ³⁸ ו'המלך דוד זkan ב'א ³⁹ ב'ימים, ש'ב'המשך ל'יה בהמשן ⁴⁰ להאוור של דוד כ'זkan נאמרא ⁴¹
ו'יקרבי ימי דוד ל'מו, **כְּמוֹ** ⁴² **וְצָרָךְ לִבּוֹשִׁים** אל'ו מבואר בזהר, כי א'ר ⁴³
ש'ב'תוֹב בְּהַפְּטָרָה, על-דרך ⁴⁴ **אָפְשָׁר לְשׁוֹם נְבָרָא לְהַשִּׁיג שׁוֹם הַשָּׁגָה בְּפּוֹרָא**, ⁴⁵ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁴⁶ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁴⁷ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁴⁸ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁴⁹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁰ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵¹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵² **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵³ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁴ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁵ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁶ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁷ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁸ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁵⁹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁰ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶¹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶² **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶³ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁴ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁵ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁶ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁷ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁸ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁶⁹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁰ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷¹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷² **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷³ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁴ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁵ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁶ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁷ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁸ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁷⁹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁸⁰ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'** ⁸¹ **וְגַם אֶחָר יְתִפרק כו'**

(18) בהבא לקמן - ראה ד"ה ויחי יעקב תרכ"ח. (19) אבות פ"ד מ"ז. (20) ראה גם ת"ו"א חי שרה טז, א. (21) ראה זה"א רכד, א. וראה שם קכט, א. (22) חי שרה כד, א. (23) מלכים-א, א. (24) שם ב, א. (25) מז, כת. (26) סכ"ט. (27) ח"ב, ר, ב. רכט, ב.

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה

ביאור בדרך אפר

ידי המצויה, יתגלה **לעתיד-לבא** בעולם הזה דזוקא, לאחר
תחיית המתים והואנו **ששבועלים** הבא **נהנים** מקיימי המצוות מזיו
השכינה³⁰, זיו והארה בלבד, **לפי שוגם** עולם הבא נקרא
בשם עולם, **מלשון העלים**³¹, ואילו גilioyi העצמות של
הקדושברורי-הוא בעצמו הוא

בעולם הזה **דזוקא**³² כפי שהוא
לעתיד לבוא, כאשר כבר לא יעלים
וישתר על האור האלקי אלא האלקיות
תהייה כאן בגלוי.

[אָמַן], **בכדי** **שלאעתיד-לבא**
תוכל הנשמה **לקבל את עצם**
האור **שנמשך** **על-ידי**
המצואה, **ازריכה** **לקבל תחילת**
בחור הקדימה והכונה **את ההארה**
ובזיו שמתגלה בגן-עדן וו קיבל
ולקלות את האור שבו, בהיותה נשמה
לא גור. **אך להיותה בבחינת**
נכרא, כיוון שוגם הנשמה עם הוויה
חולק אלוקה ממעל ממש" (תניא פרק
ב) **היא** "גברא" מוגבל (וכפי שנabar
לעדי בחילתה המאמד בעניין "אותה
בראותה, אתה יצירחה...") **לא תוכל**
לקבל גilioyi האור שbagan-עדן
אך על-ידי לבושי **המצאות**,
מכבר או לעדי שלאו "לבושים" אין
הבראה יכול ליהנות מאורו של חבראו
ומכל-מקום **המצאות** עצמן אף
שקיים הוא בדברים גשמיים בעולם
זה **הן גבותות יותר מהדין** **על-ידי** **bagan-עדן**,
ובعد שהו הואר **ולא עצם** **בשביל גilioyi עצם**
הרי המצוות קשותה עצמה ומஹתו
של הקדושברורי-הוא בעצמו **כפי**
יעקרן הואר **בשביל גilioyi עצם**
האור **לעתיד-לבא**.
(ד) **ועל-פירות** יובן **הענין** **ד"זichi יעקב**,
ענין **חתיים** הינו החיים הרוחניים
האמיתיים של דבוקות בה הואר
בייעקב, י"ד עקב, **שהוא**
ענין **ירידת הנשמה** בחינת י"ד
למיטה **כדי** **לעטוק בתורה** **ומצות** (**תשובה**
מן לאין שיעור) **שנמשך על-**

ביאור בדרך אפר

1 אלא רק **כמו דבר טפל** לעיקר, אמצעי **שמבליתו** היא
2 **שעל-ידי-זה** יוכה האדם ל"לבושים" שבאמצעותם **תקבל** הנטה
3 את הגילוי של האור האלקי **דעולם** הבא. **ועל-פירות** אין
4 מובן איך אפשר לומר **לפה** עדיפה **שעה** **אתה בתשובה**
5 **ומעשים טובים בעולם הזה** **הזה**

1 **היא שעלי-ידי-זה** **תקבל** **הנטה** **את הגילוי**
2 **כל עניין בתשובה ומעשים** **דעולם** הבא. **ועל-פירות** אין מובן איך אפשר
3 **טובים** הוה **שעה** **אתה בתשובה ומעשים טובים**
4 **בעולם הזה מבל חי העולם** הבא, **הלא כל עניין**
5 **התשובה ומעשים טובים** הוה **טפל להgiloyi**
6 **האלקי בעולם הבא?**

1 **אך דענין הואר, דבאמת הנה**
2 **עיקר קיבול השבר** **על לימוד**
3 **השבר** **איןנו בגן-עדן**, **כ"א** **לעתיד-לבא**
4 **בזמן הנהנה,** **איןנו בגן-עדן** **ש**
5 **שагילויי דגן-עדן** הואר **וזו תורתם ועבודתם,**
6 **ומתגלה,** **פ"א** **לעתיד-לבא**
7 **ההינו זיו והארה בלבד,** **ולא עצם** **המצואה,** **ויאלז**
8 **התקה,** **לאחר חיה המתים כאשר**
9 **הגופות קומו** **לחיה** **כר שיקר השבר**
10 **מצואה**²⁸, **ששבר** **המצואה** **היא** **המצואה עצמה**²⁹,
11 **ייתן לשונות בגופים** **דזוקא,**
12 **ההינו עצם האר שנמשך על-ידי** **המצואה,**
13 **ויהי שагילויי דגן-עדן** הואר
14 **יתגלה לעתיד-לבא בעולם הזה דזוקא,** **וההינו**
15 **רק זיו תורה ועבודתם,** **ששבועלים** הבא **נהנים** **מיוזו השכינה**³⁰, **זיו והארה**
16 **התגליות אלקיות** **שנמשכת ומתגלית** **על-**
17 **ידי לימוד התורה ועובדות ה'** **של האדים**
18 **כך שהוא זיו שבאותם ועובדותם**
19 **בלבד,** **לפי שוגם** **על-ידי גilioyi העצמות** הואר
20 **בעולם הזה דזוקא.** [אָמַן], **בכדי** **שלאעתיד-לבא**
21 **על-ידי** **המצואה,** **ازריכה** **לקבל תחילת** **את**
22 **המצואה** **ויאלו עיקר** **שבר**
23 **בחינת** **נכרא,** **לא תוכל** **לקבל גilioyi הואר**
24 **המצואה,** **שיזהו עניין** **"שבר** **שנמשך**
25 **בלבד,** **ולא עצם** **המצואה,** **כיוון**
26 **שהגilioyi הוה מוגדר כ"זיו"** **של התורה**
27 **המשמעות של אמר חכמיינו זיל** "שבר
28 **מצואה**³¹, **המשמעות של אמר חכמיינו זיל** "שבר
29 **מצואה**³², **מקום** **המצאות עצמן** **הן גבותות יותר מהדין**
30 **שנמשך על-ידי bagan-עדן**, **כפי יעקרן** הואר **בשביל**
31 **גilioyi עצם הואר** **לעתיד-לבא.**

32 **המשמעות נוספת** (**נוספות**) **היא** **ששבר**
33 **המשמעות של אמר חכמיינו זיל** "שבר
34 **מצואה**³³, **המשמעות של אמר חכמיינו זיל** "שבר
35 **מצואה**³⁴, **בנוסף** **לפירוש הפשט**
36 **שהועשו מצואה אחת זכה לעשות**
37 **מצאות** (**נוספות**) **היא** **ששבר**
38 **המצואה** **עיקר** **הפולה והחוצה** **של**
39 **המצואה** **היא** **המצואה עצמה**²⁹,
40 **דבינו עצם הואר ולא רק היזי**
41 **וההארה** (**שהם מחוץ לעצם וՓחותם**
42 **מן לאין שיעור)** **שנמשך על-**

ביור בדרכ אפר

שׂוֹחוּ קְעֵיךְר, ודווקא באמצעותו זוכים להכללת הגילוי שיהיה לעתיד
לכוא עַל־יִדְיָזָה דָּוָקָא נַעֲשֶׂה אָמִיתִית קְעַנְנָן ד"וּתִי
עַל־בָּקָב.

ה) וְזַהֲוּ גַם מֵה שְׁבָתוֹב וִיהִי יְמִי יְעָקָב שְׁנַי חַיִו שְׁבַע שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמִאַת שָׁנָה, וְשְׁבַע שָׁנִים
שְׁבָמְסִפְר זָה מאה וארבעים ושבע
מְרוֹמָן כָּלּוֹת עַנְנָן הַעֲבוֹדָה
הוֹכוֹן הַפְּנִימִי הַכְּלִיל שְׁלַבּוֹת הָ
שְׁלַבּוֹת כָּל אֶחָד וָאֶחָד, כַּפִּי שְׁחוֹלָן וּמַבָּא.
וְהַעֲנָנָן בָּזָה, דָּהָגָה "שְׁבַע
שָׁנִים" מוֹרָה עַל הַעֲבוֹדָה
בְּשַׁבָּע תְּמִדּוֹת שְׁאַרְקָן לְבָרְךָן
לְהַפְּרִיד וּלְבָרוּר אֶת הַטוֹּב מִתְּחַרְךָ הַרָּע
שְׁבָהָן וּלְשָׁנוֹתָן לשונַת הַתְּכוֹנוֹת
וְהַנְּטוּיהָ הַתְּבִיעָה שְׁלַבּוֹת הַנֶּפֶש הַבָּהֲמִית
לְצֵד הַקּוֹדֶשָׁה, שַׂזְהָוּ עַנְנָן (שְׁבַע)

שָׁנִים, מֶלֶשׁן שִׁינְיוּי כִּי תְקֻפָּה
שְׁנִים, שְׁלַשׁן שִׁינְיוּי
שְׁנִים, כְּלִילָה בְּתַחְכָּה אֶת כָּל שִׁינְיוּי
הַעֲנוֹת וְהַזְּנוֹנִים), הַיְנָוִי לְשָׁנוֹתָם
מְטַבְּעִים הַמְּקוֹר וְלְהַכְּפִם
לְקַדְוּשָׁה. וְזַהֲוּ הַטְּעַם הַפְּנִימִי לְכָךְ
שְׁהַכְּתוּב מַוְנָּה וּמַקְדִּים
שְׁבַע שָׁנִים" בְּפָנֵי עַצְמָן,
וְלֹא כָלָל אֶת שְׁבַע הַשִּׁנִּים יָהָר עַם
מְאָה וְאַרְבָּעִים הַשִּׁנִּים, כַּפִּי שְׁנַאֲלָה
הַשְּׁאֵלה בְּתִחְיָה המְאָר, לְפִי
שְׁתְּחִילָה וְעַיקָּר הַעֲבוֹדָה
עַבּוֹדָת הַבְּיִנּוֹנִים, פְּמַבּוֹאָר
בְּפַתְּגִיאָה ³³ בהרחבה ש"בִּינְיָנוּ" אִינְנוּ
כִּי שְׁמַעְשִׁיו הַטְּבוּם וְהַרְעִים שְׁקִלִּים
אֶלָּא שְׁמַחְבִּינָה מִצְבּוֹ הַנֶּפֶש, הַנֶּפֶש
הַאֱלֹוקִית וְהַיצְרָר הַטוֹּב מִצְדָּא
וְהַנֶּפֶש הַבָּהֲמִית וְהַיצְרָר הַרָּע מִצְדָּא
הָם בְּתוֹךְ גִּילְחָמִים מֵי יְשָׁלוֹת עַל
אֶבְרִי הָגָר אֶבְלָה הָאָוָלָם לְאַנְשָׁלָת
בְּמַעַשָּׂה, דִּבּוֹר אוֹ מַחְשָׁבָה שְׁבַע שָׁנִים
מִדְתָּא כָּל אָדָם כִּי אָמַן רַק יְהִי
סָגָולָה וְכָלָס לְהִזְמִית צְדִיקִים בְּמוֹכָן וְהַ
שְׁהַנֶּשֶׁבָה בְּהַמִּית שְׁלַחְמָה
לְקַדְשָׁה, אֶבְלָה כָּל אָדָם יָכֹל וּנְדָרֵש
לְהַשִּׁיג שְׁלִיטה מִלְּאָה עַל הַמְּחַשְּׁבָה
וְהַדִּבּוּר וְהַמִּועָשָׁה שְׁלָוֹ) הָאָוָן
בְּרוּר וּזְיוֹפָקָה עַדְון הַמִּדּוֹת,
הַמְּאָר (כִּי עַנְנָן הַמִּיעוֹט מִסְפָּר
הַשִּׁנִּים הַנְּמוּנִים מִזְרָה עַל הַיְּרִיכָה לְפָעָול אֶת בְּרוּר הַמִּטְהָה דָוָקָא,

ביור בדרכ אפר

לְעַסּוֹק בַּתְּרֵה וּמִצּוֹת (הַנְּקָרָא בְּמִשְׁנָה זוּ תְּשִׁובָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים), בְּיַוּן שְׁעַל־יִדְיָזָה נִמְשָׁךְ עַיקָּר הַשְּׁכָר שְׁהָא עַבְנָן
גִּילָּי הַעֲצָמֹת שְׁיהִי בְּפָנֵי תְּחִיתַת הַמִּתְמָסָה, כְּמֻבוֹא לְעַל.
וְזַהֲוּ גַם מֵה שְׁבָתוֹב וִיהִי יְמִי יְעָקָב שְׁבַע שָׁנִים
שְׁנָה, שְׁמַפְּרִישׁ וּמִפְּרַט אֶת
מָסְפֵּר הַשְּׁנִים טּוֹבִים), בְּיַוּן שְׁעַל־יִדְיָזָה נִמְשָׁךְ עַיקָּר
מְאָרִים, וְאַינוּ כָּוָל אָוָתָם עַם
הַשְּׁכָר שְׁהָא עַבְנָן גִּילָּי הַעֲצָמֹת. וְזַהֲוּ גַם מִ
שְׁאַר שְׁנָות חַיִו, אֶלָּא מַחְלָקָה
שְׁבָתוֹב וִיהִי יְעָקָב בָּאָרֶץ מִצְרָים שְׁבַע שָׁרָה
אוֹפָן בְּפָנֵי עַצְמָן, וְהַמְּעֵנָה
לְשָׁאָלה וְשְׁנַאֲלָה בְּתִחְיָה המְאָר
הָאַרְבָּעִים הַוָּא דָוָקָא אֶוְטָן בְּפָנֵי עַצְמָן, דְּכִינָן שְׁאָמִיתִית
הַחִירָה לְעוֹלָם הָזָה, הַגָּה
עַנְנָן הַמִּתְמָסָה הָאָוָה דָוָקָא עַל־יִדְיָה הַחִירָה לְעוֹלָם
בְּעוֹלָם הָזָה גּוֹפָא עַצְמָה הָרָי וְהָבָמָצָרִים
בָּמְאָרִים דָוָקָא, וְלֹא הַפְּסָוק
מְבָדֵל וּמוֹדָשָׁה אֶת שְׁנִיוּי שְׁלַבּוֹת
בְּמִצְרָים כְּנָנָן בְּפָנֵי עצָמוֹ, וְהַכּוֹנוֹ
לְמִצְרָים" הַחָל מַהְמִצָּרִים וְגַבּוֹלִים כְּפִשְׁוּתָן
וְגַבּוֹלִים דִּסְרָר הַשְּׁמַלְשָׁוֹת, וְעַד לְמִצְרָים כְּפִשְׁוּתָן,
שְׁהָא הַסְּדָר שְׁלָבּוֹת הַאֱלֹוקִין
מִדְרָה לְדָרָה בְּצָרוֹה מִדְרָה וּמִגְּבָלָה
הָעֲנָנָן ד"וּתִי יְעָקָב", וּבָאַופָּן ד"שְׁבַע שָׁרָה
שְׁהָא עַנְנָן מִצְרָים (מֶלֶשׁן)
שְׁנָה", בְּגִימְטְּרִיאָ טָבָּה. וּבָהָרָי גַם הַטְּעֵם
שְׁבָמוֹסְפָּר כָּלּוֹת שְׁנִי חַיִו יְעָקָב, מַבְּדִיל וּמַקְדִּים
עַד לְיִרְדָּה עַד לְמִצְרָים
פְּפַשְׁטוֹת, מִצְרָים דְּלַעֲמָתָה
זָהָה, שְׁהָא כְּלָל מִצְרָה כְּכֹחַ בְּכָרְךָן
הַיְּרִיכָה לְפָעָול אֶת בְּרוּר הַמִּטְהָה דָוָקָא, שַׂזְהָוּ
זָהָה, שְׁלַבָּה כְּנָנָן בְּפָנֵי
שְׁדָוָקָא עַל־יִדְיָי בְּירוּר הַמִּטְהָה
שְׁאַיְיָן לְמִטְהָה הַיְּמָנוֹ, מִצְרָים
שְׁהָא הַחָל הַתְּחִנָּה וּמִתְּחַנָּה בִּוּת
בְּעוֹלָם הוּא הַגְּשָׁמִי עַצְמָה נַעֲשָׂה
אָמִיתִית הָעָנָן ד"וּתִי
יְעָקָב, שְׁבָמוֹסְפָּר זָהָה מְרוֹמָן כָּלּוֹת עַנְנָן הַעֲבוֹדָה
עַל־בָּזָה, דָּהָגָה "שְׁבַע שָׁנִים"
וְבָאַופָּן ד"שְׁבַע שָׁרָה
הַעֲבוֹדָה בְּשַׁבָּע הַמִּדּוֹת שְׁאַרְקָן וּלְשָׁנוֹתָן,
שְׁנָה", בְּגִימְטְּרִיאָ טָבָּה.
וּבָהָרָי גַם הַטְּעֵם
שְׁבָמוֹסְפָּר כָּלּוֹת בְּמִסְפָּר הַכְּלִיל
לְשָׁנוֹתָם וּלְהַפְּכָם לְקַדְוָשָׁה. וְזַהֲוּ שְׁהַפְּכוֹתָב מַוְנָּה
שְׁנָה, שְׁבָמוֹסְפָּר כָּלּוֹת שְׁנִי חַיִו יְעָקָב, לְפִי
שְׁנָה, שְׁבָמוֹסְפָּר כָּלּוֹת שְׁנִי עַצְמָן, לְפִי שְׁתְּחִילָה
וּמַקְדִּים הַפְּסָוק אֶת הַמִּסְפָּר
הַמּוֹעָט, מִסְפָּר הַשְּׁנִים הַיְּהוּדִית
בְּתִנְגִּיאָה ³³ שְׁהָא מַדָּת כָּל אָדָם הָאָוָן בְּרוּר
בְּשָׁוֹנָה מִנְיָין שְׁנָות חַיִיָּם של
אֶבְרִים וִיזְחָק, כְּמֻבוֹא בְּמַקּוֹם אַחֲרֵי
הַמִּאָמָר) כִּי עַנְנָן הַמִּיעוֹט מִסְפָּר
הַשִּׁנִּים הַנְּמוּנִים מִזְרָה עַל הַיְּרִיכָה לְפָעָול אֶת בְּרוּר הַמִּטְהָה דָוָקָא,

וַיְחִי יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִצְרָים שְׁבַע עֶשֶׂר שָׁנָה

ביואר בדרך אפשר

- 1 הגלות כאשר יש יוזמת הדורות היא בענין המדות, שזיהו ענין
 2 **כיבוש שבע עממין** בrhoחניות. מה-שאינ-כן העובדה דבריו
 3 והעלאת המוחין שכונפשה היא עובדה קשה, שלא כל מוחין
 4 סביר דא, דבר געלת שלא כל מוח מסוגל לסבול ולשאת ולהכיל ועיקר
 5 העניין בדבר המוחין יהיה
 6 לעתיד-לבא, ביום המשיח שאנו
 7 יהיה בנוסך לכיבוש שבע האומות,
 8 דבריו המוחין היא עובדה קשה, שלא כל
 9 מוחא סביר דא, ועיקר העניין בדבר המוחין
 10 שנדר שבע המדות, גם כיבוש ג'
 11 שאיד-אפשר לבירם בזמנן קני קנייז וקרמוני, שאיד-אפשר לבירם
 12 בזמנן זהה. ועל-ידי העובדה בברור שבע
 13 המדות, "שבע שנים", באים לארכבים ומאת
 14 שבע המדות, "שבע שנים",
 15 באים לארכבים ומאת שנה,
 16 דמסטר ק' מה וא' ב' פעים שבעים. הנהו גם
 17 הפסטר דשביעים, שמורה על שבע המדות כפי
 18 שנוסף על הפסטר דשבע. הנהו בלילות מעשר, שהיא ענין המשכה
 19 שנים", כאמור מתייחס לשבע
 20 המדויות ישנו גם הפסטר
 21 רשביעים, שמורה על שבע
 22 המדות כפי שהן פוללות
 23 מעשר, מבואר בקבלה וחסידות
 24 של אחת משיש הספרות כולל מכל
 25 העשר (למשל, במידת החסד יש הכהה
 26 שבחד, بينما שחסד וכן הלאה)
 27 שהוא ענין המשכה המוחין
 28 במדות, הינו אף שבדרכ כל האור
 29 המאיר במידות הוא מועט ומצומצם
 30 לגבי האור המאיר במוחין, לעומת יש
 31 הארה של אור המוחין במידות עצמן
 32 ובזה גופא ב' פעים
 33 שבעים, שעולה בסך הכל ק' מ' (וכפי שהוא בספריות העליונות, מעין
 34 וזה הוא בעשר כוחות הנפש
 35 שנחלשו מהספרות), והולך ומבר
 36 את המשמעות של הספר שבעים
 37 שחייב ארכיות להיות ק' כ' שנה
 38 פעמים, שהוא בסך הכל מה
 39 וארבעים.
 40 ומהענו בזה, כפי שסביר
 41 כ' ק' אדרמור מהר' ש
 42 (שהשנה שנת תשכ"ז בה נאמר שבעים שנה של האבות. אך העניין הוא, ש"שבעים שנה" הוא ענין המשכה
 43 מאמר זה היה שנה המאה

(35) סה"מ תרכ"ח ע' נג. (36) ראה סה"מ"צ להצ"צ מצות מינוי מלך פ"ב. וראה גם ד"ה להבין כ' דודם קדמאות שאל ע' שני תרכ"ח (סה"מ תרכ"ח ע' סב). (37) במדב"ר פ"יד, יב. יל"ש בראשית רמז מא. ועוד. (38) בראשית ב, יז. (39) תהילים צ, ד. (40) זה"א קסת, א.

ביהור בדרך אפשר

דעת עליון', כפי שהוא מצד עצמו ולן כי בפועל שבעים שנה
 ולא מה וארכבים שנה אף שב恰恰ל הרתה בו גם האריה מ"דעת עליון",
 כיוון שלא היהתConcern בעניין בפני עצמו אלא כמי שהיה מלובשת ב"דעת תחתון".
 אולם שנות חyi יעקב היה קמ"ז שנה, כי לאחרי העבודה
 בברור זו המודאות, שהיא התוכן
 הפנימי של שבע השנים המינויים בפני
 עצמו היהת אצלם המשכת המוחין
 המוחין במדות (ע' שנה)
 באפין שנמשך גם דעת
 עליון' מספרו 'שבעים', עין שלמעלה ועין
 עצמו, וכן כי עוד ק"מ
 שנה, נוספים על שבע השנים, ב'
 פעמים ע' שנה, דהיינו הן
 דעת תחתון' והן דעת
 עליון'.

וענין זה של המשכת המוחין
 במידות בדורגה הנעלית, הכול המשכה
 התגלות של "דעת עליון" בדורגה
 גבוהה, כפי שהוא מצד עצמו ית�לה
 לעתיד-לבא, בתקנית המתדים,
 כאשר הנשות יהיו בוגרים שאו
 היה עיקר הקענון דקבול
 השבר (בג"ל), שזו מה
 שבתוכה⁴¹ בינוים של הגאות
 לעתיד לבוא כי עין בעין ירא,
 ב' פעמים עין, פעמים שעמי
 שהראיה דעתן הפתחון תהיה
 כמו הראייה דעתן העליון,
 באפין דישר יחו קנימו,⁴²
 בשל הענינים למטה יהיו
 כמו למעלה, וכמוואר בילוקוטי
 תורה פרשת ראה: "... או ר' אין-סוף
 ברורה הוא ממש שלמעלה מהלך מסדר
 ההשתלשות ושם מעלה ומתה שויים,
 לך נמשך שם להיות גilio ביטול זה
 למטה כמו למעלה. וזה לעשות השר
 בעין ה' אלהין, פירוש השר כמו
 ישר יהו פניו, הדינו לעשות ב'
 בחינות עניינים בכחיתת ישר בהשואה
 אחת למוהיו אחד באחד ועין בעין
 יראו וגוי ") כפי שיחיה בקרוב מפש, על-ידי מישים צדקנו.
 מפש, על-ידי מישים צדקנו.

ביהור בדרך אפשר

שנה" הוא ענן המשכת המוחין במדות בג"ל, וב' פעים
 שבאים הם ב' בקדיגות שבהמשכת המוחין במדות, והוא
 ענן דעת עליון' ודעת תחתון, כמובא בחסידות על הפסוק "אל
 דעתו הו" שיש שני אופני ידיעה והכרה באלוות, "דעת עליון" – כפי
 שהברים הם מלמעלה, מצד
 האלוות, ו"דעת תחתון" – כפי
 המוחין במדות בג"ל, וב' פעים שבאים הם ב'
 שהברים הם מלמטה מצד הנבראים
 קדרגות שבהמשכת המוחין במדות, והוא ענן
 שם ב' אופני ראיית העין
 דעת עליון' ודעת תחתון, שם ב' אופני ראיית
 (עין) מספרו 'שבעים'), עין שלמעלה ועין
 כלומר שתי נקודות-մבטשות עין
 שלמעלה. וזהו החלוקת שבין ע' שנה רארם
 וזהו החלוקת הבהיר שבן ע'
 הראשון לע' שנה דהאבות, שיע' שנה רארם
 שנה דהראשון לע' שנה
 הראשון היה ענן דעת תחתון', עין שלמעלה.
 דהאבות, שם שתי הפעמים של
 ע' שנה דהאבות היה ענן דעת עליון', עין
 שלמעלה. וזהו שגם אדם הראשון וגם האבות
 כאמור, שע' שנה דהראשון וגם האבות
 נתנו לדור ע' שנה, שעיל-יריזה היהת אצלם לא
 רק המשכת דעת תחתון' אלא גם המשכת דעת
 תחתון', עין שלמעלה המבט
 והראיה באלוות כפי שהוא מלמטה.
 ע' שנה דהאבות היה ענן
 בלא, כי עיקר ענינו של דוד, ספירת המלכות,
 דעת עליון', עין שלמעלה
 המבט והראיה באלוות כפי שהוא
 מלמעלה.
 וזהו שגם אדם הראשון וגם
 האבות נתנו לדור ע' שנה,
 אבל לא דעת עליון' כפי שהוא מצד עצמו.
 שעיל-יריזה היהת אצלם לא
 אומנם שנות חyi יעקב היה קמ"ז שנה, כי לאחרי
 רק המשכת דעת תחתון' העבודה בברור ז' היפות, היהת אצלם המשכת
 שהיא התגלות אלוקית בדורגה גמוכה.
 המוחין במדות (ע' שנה) באפין שנמשך גם
 דעת עליון' כפי שהוא מצד עצמו, וכן כי עוד
 התגלות אלוקות בדורגה גמוכה, כפי
 שהוא מלמעלה. ומפל-מקום היה
 שנות חyi דעת תחתון' מה שנות
 עליון' זה הגללה לעתיד לבא, בתקנית המתדים,
 בלא, ולא מה וארכבים כי
 עיקר ענינו של דוד, ספירת
 המלכות, הספירה האחורה
 והתחthonה, הוא ענן דעת
 תחתון', ומה שנמשך אצלם דעין הפתחון תחיה
 כמו הראייה דעתן העליון, באפין דישר יחו
 דעת עליון' (ע' שנה קנימו,⁴² של הענינים למטה יהו כמו למעלה,
 כפי שיחיה בקרוב מפש, על-ידי מישים צדקנו.
 עליון' כפי שגמשך ומתקבש
 בדעת תחתון', אבל לא